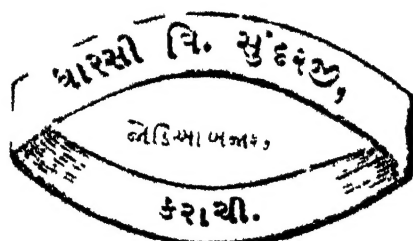

૫૯૫૮

સિંધ પ્રાંતની ભૂગોળ વિદ્યા.

ગુજરાતી બીજા ધોરણના વિદ્યાર્થીઓ માટે
તમામ સુધારા તથા વધારા સાથે
રચી પ્રસિદ્ધ કરનાર

નવી આવૃત્તિ.

“આર્યન પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ,” બહર રોડ કરાચી.

આ બોર્ડી સન ૧૮૬૭ના ૨૫મા એક્ટ પ્રમાણે ગ્રંથસ્તર કરાવી છે

Registered Under Act XXV of 1867.

સંવત ૧૯૫૦

સન ૧૮૯૪.

ફિઝિકલ સવા આનો.

પ્રસ્તાવના.

મારો આ પ્રયત્ન, ખાસ કરીને આ પ્રાંતના વિદ્યાર્થીઓના ઉપયોગ માટે છે.

એમાં, મારી આગળની આવૃત્તિની સૂચનાથી, કેટલાક સાહેબો તરફથી, તથા તપાસ કરતાં જેને બાબતો મને યોગ્ય જણાઈ, તેનો આ આવૃત્તિમાં તમામ સુધારો વધારો કરી, તેમાંની બાબતોને અનુકૂળતા પ્રમાણે સંક્ષેપમાંજ રાખી છે. જેથી તે માંહેની બાબતોનું જ્ઞાન સહેલ અને આનંદ સહીત પ્રાપ્ત થયા વગર રહેશે નહીં.

વળી એમાં વેપાર, હુન્નર તથા ઇતિહાસિક વગેરે બાણવા યોગ્ય જેજે બનાવો બન્યા છે, તેનું વર્ણન વિશેષ હકીકત ના મથાળા હેઠે આપ્યું છે. (તે મેહેતાજીઓએ વાંચીને છોકરાઓને માત્ર સાર સમજાવવો.) જેથી તે જિલ્લા અને શહેરનું વર્ણન જેમ રસીક થઈ પડશે, તેમજ ભૂગોળ શીખવવાનો જે સુખ્ય ઉદ્દેશ, તે પણ પાર પડ્યા વિના રહેશે નહીં. છેલ્લે પરિક્ષાના પ્રશ્નો નાખ્યા છે, તે જેમ વિદ્યાર્થીઓને તેમજ શિક્ષકોને પણ ઘણા ઉપયોગી થઈ પડશે.

આ ભૂગોળ રચવામાં આજમ મેહેરબાન ડાહ્યુટી એજ્યુકેશનલ ઇન્સપેક્ટર રાઓબાહાદુર સેઠ આલમચંદ ત્રીકમદાસ તથા મારા કેટલાક માનવંતા મિત્રોએ જે મદદ કરી છે તેનો આ ઠેકાણે ઘણો ઉપકાર માનું છું.

કરાચી, તા. ૧૧-૭-૯૪ ખુદે.)
સંવત ૧૯૫૦ના અષાઢ શુદ્ધ ૯.)

ધારસી વિ. મુંદરજી,
કર્તા.

સિંધ પ્રાંતની ભૂગોળ વિધા.

દિશાઓ.

દિશાઓ—ચાર છે. (૧) પૂર્વ, (૨) પશ્ચિમ, (૩) ઉત્તર, ને (૪) દક્ષિણ.

પૂર્વ અને પશ્ચિમ દિશા—જે દિશામાં સૂરજ ઉગેછે તેને પૂર્વ દિશા કહેછે, ને જે દિશામાં સૂરજ આયમેછે તેને પશ્ચિમ દિશા કહેછે.

ઉત્તર અને દક્ષિણ દિશા—પૂર્વ દિશા તરફ મેઘો કરી ઉભા રહીએ તો ગળા હાથ ભણી ઉત્તર દિશા, ને જમણા હાથ ભણી દક્ષિણ દિશા આવેછે.

ખૂણાઓ—ચાર છે. (૧) અગ્નિ, (૨) નૈઋત્ય, (૩) વાયવ્ય, (૪) મશાન.

પૂર્વ અને દક્ષિણ દિશાની વચ્ચે અગ્નિ ખૂણા, દક્ષિણ અને પશ્ચિમ દિશા વચ્ચે નૈઋત્ય ખૂણા, પશ્ચિમ અને ઉત્તર દિશા વચ્ચે વાયવ્ય ખૂણા, તથા ઉત્તર અને પૂર્વ દિશા વચ્ચે મશાન ખૂણા છે.

નકશો એટલે શું?—સપાટ વસ્તુ ઉપર આખી પૃથ્વી કે તેના કોઈ ભાગ અથવા નમુના વગેરે ચિત્રેલા આકારને નકશો કહેછે.

નકશાની દિશાઓ—જે આપણે નકશા તરફ મેઘો કરી ઉભા રહીએ તો જમણા હાથ ભણી આવેલી નકશાની આગળ પૂર્વ દિશા, ને ગળા હાથ ભણી આવેલી નકશાની આગળ પશ્ચિમ દિશા થાયછે; અને આપણા માથા ભણી આવેલી નકશાની આગળ ઉત્તર દિશા, તથા આપણા પગ ભણી આવેલી નકશાની આગળ દક્ષિણ દિશા થાયછે.

સિંધ પ્રાંતનું સામાન્ય વર્ણન.

સીમા—ઉત્તરે અફઘનિસ્તાન તથા બાવલપુરનો કંઈક ભાગ, પૂર્વે

બાનવપુર, જેસલમીર ને રજપૂત સંસ્થાનો, દક્ષિણે કચ્છનું રણ ને આરબી સમુદ્ર, પશ્ચિમે હાલ્દા પર્વત અને બલુચિસ્તાન છે.

વિસ્તાર—ઉત્તરે કશ્મીરથી દક્ષિણે કોરીની ખાડી સુધી લંબાઈ ૩૪૦ મૈલની છે; ને પશ્ચિમે બગિર રાસલમારીથી પૂર્વે રાવતસર સુધી પોહોળાઈ ૨૬૦ મૈલની છે; પૂર્વે પશ્ચિમ સરાસરી પોહોળાઈ ૧૬૦ મૈલની છે.

ક્ષેત્રફળ—૫૩,૮૯૮ ચોરસ મૈલ ને વસ્તી ૩૦,૦૩. ૭૧૧ માણસોની છે. જેમાંના સુમારે પોળા ભાગ મુસલમાનોનો છે.

સિંધપ્રાંત—સિંધુ નદીના બેડ કાંઠા ઉપર છે, તેથી એનું નામ સિંધ પડ્યું છે. એના રહેવાસી તથા બાપા સિંધી કહેવાય છે.

એ પ્રાંતના નીચે પ્રમાણે છ ભાગ કર્યા છે.

ભાગ

મુખ્ય શહેર

૧ કરાચી જિલ્લો કરાચી.

૨ હૈદરાબાદ જિલ્લો હૈદરાબાદ.

૩ શિકારપુર જિલ્લો સખરને શિકારપુર

૪ ઉત્તર-સરહદ જેકમાબાદ.

૫ થર-પારકર ઉમરકોટ.

૬ ખેરપુર સંસ્થાન (દેશીરાજ્ય) ખેરપુર.

નદી—સૌથી મોટી નદી સિંધુ છે, એને મેહરાણ અથવા મિહો દરિયા કહે છે. તે હિમાલય પર્વતની ઉત્તરે ટિબેટ દેશના માનસરોવર માંથી નીકળી ધરાનાર, પગથ તથા સિંધને રસ્તે ૧૮૦૦ મૈલ વહી, કેરીયાર નામના નાળી સમુદ્રને મળે છે. સિંધ પ્રાંતમાં એ નદી લંબાઈ કશ્મીરથી એના મુખ સુધી ૫૪૦ મૈલની છે, એના ઉપરે સખર, રોહી લાકાણા, સંવાળ, માઝીદા, કોટા, ગીધુગંદર, મઝ, ખેલો ને કેરીગંદર વગેરે બંદરો તથા શહેરો છે.

પર્વત—(કર, ખિરધર ને પપ્પ) એ પર્વતોની દારને હાલ્લા પર્વત કહેછે. એ સૌથી મોટો છે. ને તે સિંધ અને બલુચિસ્તાનની સરહદ પર છે.

મુખ્ય બંદર—કરાચી, કેટ્ટી ને સંદો.

સરેવર—મંચ્છર અને સુમરા.

મુખ્ય ખાડી—કેરી, શિર, ગારો, અને ગિસરી.

ભૂશિર—સસલમારી (કેપ માંડ)

લશ્કરી છાવણીઓ—કરાચી, હૈદરાબાદ ને બેંગ્લાબાદ.

મુખ્ય નિપજ—ડાંગર, ઘઉં, જુવાર, ખાજરી, અડદ, વટાણા, મટર, ચણા, મગ, મકાઈ, શેરડી, રૂ, ઊંન, સરસી, તલ, જાંબો કાળીગુલી (નીર), પાપડખાર ને પડવાગ વગેરે.

મુખ્ય નિકાશ—ડાંગર, ઘઉં, જુવાર, ખાજરી, મગ, કપાસીઆ, મકાઈ, રૂ, કાળીગુલી ને પાપડખાર, વગેરે કરાચીથી મુંબઈ ઈલાકાના કેટલાક ભાગો ખાતે ચડેછે; અને ઘઉં, રૂ, ઊંન, સરસી ને તલ, વગેરે બિયાં ઈંગ્લાંડ મોકલવામાં આવેછે.

ઋતુ—આ પ્રાંતના ઉત્તર, મધ્ય અને દક્ષિણ, એમ ત્રણ ભાગ કરીએ તો તેના ઉત્તર અને મધ્ય ભાગમાં શિયાળામાં વધુ ઠંડી, અને ઉત્તરનામાં વધુ ગરમી પડેછે. તથા દક્ષિણ ભાગમાં દરેક ઋતુ મારક રહેછે.

વિશેષ હકીકત—આ પ્રાંત અહીંના રાજ્ય ચલાવનાર મીરો પાસેથી અંગ્રેજ સરકારે સન ૧૮૪૭માં છતી લીધેા છે. એ પ્રાંતના પશ્ચિમ ભાગમાં ઘણા ડુંગરો છે તેમાં પશુઓને માટે ચારો પુરકળ ઉગેછે. મધ્ય ભાગ સપાટ મેદાન છે તેમાં જેની સારી ધાયછે; પૂર્વ ભાગમાં મોટું રણ છે તેમાં રેતીના મેદાન અને ટકરા બહુ છે; દક્ષિણ ભાગ નીચાણ અને ખારવાળો છે તેમાં પાણી બારે માસ ભરાઈ રહેછે, જે તે ભાગની હવા ભેજવાળી અને રોગી છે.

આ પ્રાંતમાં વરસાદ થોડો વરશેછે, પરંતુ માર્ચથી સપ્ટેમ્બર મારા

સુધી સિંધુ નદીમાં રેલ આવેછે તેથી ખેતી અને ચારો પુરક થાયછે. સિંધુ નદીના કાંઠાનો પ્રદેશ ધણો રસાળ અને સારો ખેડાયલો છે. ખેતરોમાં પાણી પુર પાડવા માટે સિંધુ નદીમાંથી ધણી નેહેરો ખોદેલી છે, તેથી તેની આસપાસના મૂલકમાં પાણી ફરીવળે છે (જે વરસાદની ગરજ સારેછે). તેઓના કાંઠા ઉપરે જાડી બહુ ઉગેછે જેમાંથી ઇમારતી અને બાળવાના લાકડાં જથાળું મળી શકેછે. વળી એમાં માટી તથા કાંસાના વાસણો, ચામડાંની વસ્તુઓ, રેશમી તથા સુતરાઉ કાપડ અને ગાલીચા (શેત્રાંજી) વગેરે થાયછે.

વેપાર—અંગ્રેજ સરકારના અમલની અગાઉ ફક્ત ખારલાખ રૂપિયાનો વેપાર ચાલતો હતો, પરંતુ હમણા રસ્તાઓ, આગગાડી તથા આગળો-ટાની સેહેલાઈથી દરેક વર્ષમાં સરાસરી વેપાર ખાર દરોડ રૂપિયાનો ચાલેછે.

સિંધુ નદીનાં નાળાં (કાંટા).

પૂર્વ નાળો—રોહોડી આગળથી નીકળી અમિખૂણે વહી, મખી સરોવરમાં પડેછે.

પશ્ચિમ નાળો—લાડકાણાં આગળથી નીકળી મેહેરની આજુમાંથી વહી, મંચર સરોવરમાં પડેછે. એ નાળો જે પ્રદેશમાંથી વહેછે, તેને ચાંદકો કહેછે. એ ચાંદકો સિંધમાં ફળદ્રુપ છે.

અડળ કાંટો—મંચર સરોવરમાંથી નીકળી સિંધુ નદીને મળેછે.

ફૂલેલી કાંટો—હૈદરાબાદની ઉત્તરે ૧૨ મૈલ છેટે ગઢીક ગામ પાસેથી નીકળી અમિખૂણે વહેછે. એ કાંટાને માંમધખાનના ટંકા આગળથી ગૂની કહેછે.

પીંજરી કાંટો—ગીરપુર બહોરા તાલુકામાં બનોગામ પાસેથી નીકળી મુગલબીમની આજુમાં શુંંગડા સરોવરમાં પડેછે.

ભગાડ શંદો—નગરહકૂમની દક્ષિણે છે.

સતા શંદો—ભાવધીપુરની બાજુમાંથી નીકળી દક્ષિણ તરફ વહેછે.

નેહરો.

બેગારી નેહર—એ સૌથી મોટી છે, તે બુલદકીમાંથી નીકળી પશ્ચિમે પટ તરફ વહેછે, તેમાંથી નુર નેહર નીકળી ળેકમાખાદ બણી બળ્યછે. તે શિવાય ઉનડ તથા રણુ, વગેરે નેહરો ઉત્તર સરહદમાં છે.

ઘાડ નેહર—છતાના ગામથી નીકળી લાડકાણાની બાજુમાંથી વહેછે.

સિંધ નેહર—આખાદ ગામથી નીકળી શિકારપુર આગળથી વહેછે.

સખર નેહર—સખર આગળથી નીકળી અલાદાદણીના ગામ આગળ, સિંધ નેહરની પૂછડી સાથે મળેછે. એ નેહરો શિકારપુર જલ્લામાં છે.

કદલરી, હુબમડો ને શાલ, વગેરે નેહરો કરાચી જલ્લામાં પ્રખ્યાત છે.

નવલખી, દાદ, અલીબહર, મારક, ઘલો, નશીર, ઇમામ, સરકરાજ, સાંગરો ને મેહરાબ, વગેરે નેહરો હૈદરાખાદ જલ્લામાં પ્રખ્યાત છે.

મીઠરાઉ (ભાનુ), થર ને ખિપ્રા—વગેરે નેહરો પૂર્વ નાળામાંથી નીકળી થર-પારકર જલ્લામાં વહેછે.

મીર નેહર—ઐરપુર સંસ્થાનમાં પ્રખ્યાત છે.

પાક.

આ પ્રાંતમાં પાક બે થાયછે, એક ચોમાસાનો, તેને ખરિફ કહેછે, ને બીજો શિયાળાનો તેને રબિ કહેછે.

ખરિફ (કાર્તીકી પાક) એ પાક પાણી ચડતી વખતે વાવેછે, ને તે કાર્તીક માસમાં તૈયાર થાયછે. આ પાકમાં ડાંગર, જુવાર, બાજરી,

૩. તલ, શેરડી, તમાકુ ને કાળીચુલી, વગેરે પાકેછે.

રખિ (ચૈત્રી પાક) એ પાક પાણી ઉતરી ગયા પછી, પક્ષભેલી જમીનમાં વાવેછે ને તે ચૈત્ર માસમાં તૈયાર થાયછે. આ પાકમાં ઘઉં, ચણા, જવ, ચિણો, વટાણા, સરસી, જાંબો ને બાંગ, વગેરે પાકેછે.

(વખણાયલા વસ્તુવાળાં ઠેકાણાં.)

હૈદરાબાદ—સોનેરી તથા રેશમી ભરત, સોના ઉપર કુંદન, તથા રૂપા ઉપર મિનાકારી કામ, ને હાથી દાંતના રમકડાં થાયછે.

હૈદરાબાદ ને હાદલામાં—સંધ્યાગનું કામ સાફ થાયછે.

હાદલા ને નસરપુરમાં—ગારીનાં વાસણો ઉપર મિનાકારી થાયછે.

નસરપુર, લાડકાણા, ગંબટ ને રાણીપુરમાં—સુતરાઉ કાપડ વાળવાના કારખાના છે, જેમાં ચાદરો, ધામળીઓ ને સુશીઓ, વગેરે બનેછે.

લાડકાણામાં—કાંસાના વાસણો સારાં બનેછે.

નસરપુરમાં—સુતરાઉ ધામળીઓ (ખેસ) સારી બનેછે.

મુગલલીમ ને જોહીમાં—કનની કામળીઓ (ખચી) સારી થાયછે.

શિકારપુર—નકસી ભરત, કાંસાના વાસણો, હાથી દાંતના રમકડાં ને સુતરાઉ કાપડ.

નગરહટ્ટા—રેશમી કાપડ, લૂંગીઓ અને સરખત.

ભૂલક—ગાલીયા (શેત્રાંજી) તમાકુ અને બાંગ.

થરપારકર—ઉટ્ટો, કામળીઓ, રેશમી ભરત, ચામડાંની વસ્તુઓ, ને શેત્રાંજી (ફરાસી).

લાડકાણા ને કંડીઆરામાં—સિંધી કાગળ બનેછે.

સખર અને મીરપુર સાકરામાં—સિંધી ગોળ થાયછે.

સિંધ પ્રાંતની રાજ્યરિતી (અમલદારો).

મુખ્ય શહેર કરાચી છે, જેમાં આ પ્રાંતનો ઉપરી અમલદાર કમિશ્નર સાહેબ રહે છે.

કરાચી જિલ્લો, હૈદરાબાદ જિલ્લો ને શિકારપુર જિલ્લો, એ દરેક જિલ્લાનો મુખ્ય કારબાર કલેક્ટર કરે છે. તે દરેકના હાથ નીચે તાલુકાઓની વ્યવસ્થા માટે ત્રણ કે ચાર ડેપુટી કલેક્ટરો, અને એક હજુર ડેપુટી કલેક્ટર ખજાના માટે રહે છે; તે શિવાય ઉત્તર-સરહદ તથા થરપારકર, એ બે જિલ્લાઓની વ્યવસ્થા દરેક ડેપુટી કમિશ્નર કરે છે.

દરેક તાલુકામાં ડેપુટી કલેક્ટરની વતી મામલતદાર (મુખ્યસારકાર) રહે છે, જે પરગણું મોટું હોય તો, મદામકરી કે કોટવાલને તેમાંનો ભાગ સોંપે છે.

(૧) કરાચી જિલ્લો.

સીમા—ઉત્તરે શિકારપુર જિલ્લો, પૂર્વે સિંધુ નદી, હૈદરાબાદ જિલ્લો ને કચ્છનું રણ, દક્ષિણે આરબી સમુદ્ર, પશ્ચિમે બલુચિસ્તાન અને લસબેલો.

ક્ષેત્રફળ—૧૪૧૮૨, ચોરસ મૈલને વસ્તી ૫,૬૪,૮૮૦, માણસોની છે. આ જિલ્લામાં ત્રણ ડેપુટી કલેક્ટરો રહે છે (૧) સેવાનનો, (૨) ઝરકનો ને (૩) શાહબંદરનો. એમાં ૧૩ તાલુકા છે.

સેવાન, દાદુ, માઝીદા, કોટી ને જોહી, એ પાંચે તાલુકા, સેવાનના ડેપુટી કલેક્ટરના તાબામાં છે.

કરાચી, નગરકા, ઘોડાચારી ને મીરપુર સાકરો, એ ચારે તાલુકા, ઝરકના ડેપુટી કલેક્ટરના તાબામાં છે.

મીરપુર ખેડોરો, સુળવલ, બતી ને શાહબંદર, એ ચારે તાલુકા, શાહબંદરના ડેપુટી કલેક્ટરના તાબામાં છે.

પર્વત—પપ્પ અને ખિરથર, એ પશ્ચિમ સરહદ ઉપર છે, ને તેઓમાંથી લક્ષીના પર્વતોની હાર નીકળી સેવાનની દક્ષિણે સિંધુ નદી (ભગાટોડા) સુધી ગઈ છે. તે શિવાય બીજી કેટલીક નાની નાની ટેકરીઓ, એ જિલ્લાની મધ્ય તથા નૈઋત્ય ખૂણામાં છે.

નદી—હાથ, ગાઝ, ભારાન, મોહન, મલીર ને લયારી.

૧ **હાથ**—એ ખિરથર પર્વતમાંથી નીકળી સિંધુ અને લસખેલાની સરહદ ઉપરે વહી, રાસલખારી પાસે આરબી સમુદ્રને મળે છે.

૨ **ગાઝ**—એ ખિરથર પર્વતમાંથી નીકળી ડુલજી પાસે પશ્ચિમ નાળાને મળે છે.

૩ **ભારાન**—એ ખિરથર પર્વતમાંથી નીકળી કોટ્ટી શહેરની દક્ષિણે શાલ ગામ આગળ સિંધુ નદીને મળે છે.

૪ **મોહન**—એ રતીકોટથી નીકળી સનગામ પાસે સિંધુ નદીને મળે છે.

૫ **મલીર**—એ પપ્પ પર્વતમાંથી નીકળી કરાચીની બાજુ (ગિસરીની ખાડી)માં આરબી સમુદ્રને મળે છે.

૬ **લયારી** એ પપ્પ પર્વતની ટેકરીઓમાંથી નીકળી (કરાચી શહેરમાંથી વહી) આરબી સમુદ્રને મળે છે.

સરોવર—મંચર, એ સેવાનની પશ્ચિમે ૧૦ મૈલ છેટે છે.

” **કંઝોરી ને સોનારી**—એ નગરહઠ્ઠા અને ઝરકની વચ્ચે છે.

” **હાલેજી**—એ મીરપુર સાકરા તાલુકાના ગુજા ગામની ઉત્તરે છે.

” **ગુંગડો**—એ મુગલબીમની બાજુમાં છે.

રેલવે સ્ટેશન—કરાચી, ગુંગશાઈ, કોટ્ટી, લક્ષી, સેવાલુ ને દાદુ.

નિપજ—ડાંગર, ધણ, જુવાર, બાજરી, જવ, તલ, સરસી, મગ, મકાઈ, તમાકુ, હન ને શેરડી, વગેરે.

મુખ્ય રોહર તથા ગામ—કરાચી, નગરહઠ્ઠા (ઝરક), મીરપુર સાકરો ઘોડાખારી, (કેટીબંદર,) મીરપુરબહોરો, સુગવલ, શાહબંદર, સેવાન, દાદુ, માઝીદા, કોટ્ટી, (બૂલાખાનનું થાણું)જેહી, મુગલબીમ, ભૂબક, ખેલો, કોટ્ટીઅલારખીઓ ને ધારો વગેરે છે.

વિશેષ હકીકત—મુખ્ય રોહર કરાચી, એને પેહેલાં ધડખો કહેતા હતા. એમાં ૧,૦૫,૧૬૯ માણસોની વસતી છે. એ આખા સિંધ પ્રાંતમાં સૌથી મોટું બંદર તથા રોહર છે. એની પશ્ચિમે મનોડાનો ખેટ છે, તેને પેહેલાં દેવળબંદર કહેતા હતા. તેમાં સરકારી કિલ્લો, દીવાદાંડી, તથા દર વર્ષે ચૈત્ર શુદ્ધ બીજનો દરિયારથાનનો મોટા મેળો ભરાય છે, તેઓ સર્વે જોવા લાયક છે. કરાચીની ઉત્તરે ૧૦ મૈલ છેટે મગરપીરની જગ્યા છે, ત્યાં ઉના પાણીના ઝરણુ તથા મગરમચ્છો ધણા છે. વળી વાયવ્ય ખુણે મારીપુરમાં મીઠાના અગરો છે, તેમાં મીઠું પાકે છે. જે આખા સિંધ પ્રાંતમાં જાય છે. નગરહઠ્ઠા એ જુગરાઈ સ્ટેશનથી ૧૨ મૈલ છેટે ધણું જુનું રોહર છે. તેમાં કલાકોટ, જેમીમરહદ, મિરજ ઈશાની રાંક ને મક્લીનું મોટું કબરસ્થાન, (એમાં ખડેર મિનારા, (કુખા) ધણું છે. ને તેમાં નકસી કામ ધણું સરસ છે.) તેઓ સર્વે જોવા લાયક છે. કેટ્ટી બંદરમાં આગખોટા ધણી ઉભી રહે છે ને ત્યાં વેપાર સારો ચાલે છે, હૈદરાબાદ જતાં એના સ્ટેશને ઉતરવું પડે છે. જમપીર સ્ટેશનની બાજુમાં હેમેશ્વર માહાદેવનું મંદીર છે, ત્યાં દરેક સોમવતી અમાવાસ્યાનો મેળો ભરાય છે. લક્ષ્મી સ્ટેશનની બાજુમાં બે મૈલ છેટે ધારાતીર્થ નામે પ્રખ્યાત જગ્યા છે ત્યાં ગરમ પાણી નીકળે છે. સેવાજીમાં દર વર્ષે શાહખાન તારીક રાખીનો લાલશાહખાદનો મોટા મેળો ભરાય છે

(૨) હૈદરાબાદ જિલ્લો.

સીમા—ઉત્તરે શિકારપુર જિલ્લો ને ખૈરપુર સંસ્થાન, પૂર્વે ખૈરપુર સંસ્થાન ને થર-પારકર જિલ્લો, દક્ષિણે કચ્છનું રણ ને કરાચી જિલ્લાનો કંઈક ભાગ; પશ્ચિમે સિંધુ નદી તથા કરાચી જિલ્લો છે.

ક્ષેત્રફળ—(૯,૦૩૩) ચોરસ મૈલ ને વસ્તી ૯,૧૮,૬૪૬ માણસોની છે. આ જિલ્લામાં ચાર ડેપ્યુટી કલેક્ટરો રહે છે. (૧) હૈદરાબાદનો (૨) ટંડાનો (૩) હાલ્લાનો (૪) નોશારોફરોજનો. એમાં ૧૩ તાલુકા છે. હૈદરાબાદ તાલુકો, હૈદરાબાદના ડેપ્યુટી કલેક્ટરના તાબામાં છે.

ગૂની, બદીણા, ટંડો યાગો ને ડેરોમોહાબતખાનનો, એ ચારે તાલુકા, ટંડાના ડેપ્યુટી કલેક્ટરના તાબામાં છે.

હાલ્લા, શેહેદાદપુર, મિરપુરખાસ ને ટંડોઅલાયાર, એ ચારે તાલુકા, હાલ્લાના ડેપ્યુટી કલેક્ટરના તાબામાં છે.

નોશારોફરોજ, કંડીઆરો, મોરો ને સકરંડ, એ ચારે તાલુકા, નોશારોફરોજના ડેપ્યુટી કલેક્ટરના તાબામાં છે.

કુનર—ગંજો. એ હૈદરાબાદની આજુમાં છે, તેમાં મેટની ખાણ છે.

રેલવે સ્ટેશન—ગીધુબંદર, સિંધ હૈદરાબાદ, ટંડોગ્ગમ, ખેસાનો, ટંડોઅલાયાર ને મીરપુરખાસ.

નિખાજ—ઘડો, જુવાર, યાજરી, ગટર, સરસી, બાજો ને ૩ વગેરે.

મોટા શહેરો તથા ગામ—હૈદરાબાદ, ગૂની, બદીણા, ટંડોયાગો, ડેરોમોહાબત, ટંડોમામખાન, નવા હાલ્લા, શેહેદાદપુર, મીરપૂરખાસ, ટંડો અલાયાર, નોશારોફરોજ, કંડીઆરો, મોરો, સકરંડ, બરેઆ, મટારી, તસરપુર, હાશાહા, તલાર ને ઘોટાણો, વગેરે છે.

વિશેષ હકીકત—આ જિલ્લો સિંધમાં કારિગરીને માટે પ્રખ્યાત છે. એની જમીન સપાટ ને તેમાં ઘણી નેહરો છે, જેથી એની સારી થાય છે. આ જિલ્લામાં કપાસની નીપજ ઘણી હોવાથી, વરાળયંત્રોથી કપાસ લોઢવાનાં કારખાનાં ઘણાં છે. મુખ્ય શહેર હૈદરાબાદ, એને પેહેલાં નીરજુકોટ કહેતા હતા. એમાં ૫૮,૦૪૮ માણસોની વસ્તી છે. એ પેહેલાં ક્લોડા તથા મીરોની રાજ્યધાની હતું. એમાં યુક્તમશાહા ક્લોડાનો બાંધેલ ઇંટોનો કિલ્લો, અને ખીજ ખંડેર મિનારા જેવા લાયક છે. ગીધુબંદર એ હૈદરાબાદ અને

કોટીની વચ્ચે, તેમાં ગાંડાઓને રાખવાની ઈસ્તીયાલ (દીવાનાશાળા) છે. લાલઉદેરો એ હૈદરાબાદથી ૧૨ માઈલ છે. ત્યાં દર વર્ષે ચૈત્ર સુદ બીજનો દરિયાસ્થાનનો મોટો મેળો ભરાય છે, તે બેવા સાડ લાખે માણસો દુરથી આવે છે. તે જગ્યા ધણી રમણીય અને બેવા લાયક છે. એવી સુંદર જગ્યા આખા સિંધ પ્રાંતમાં કોઈ નથી. નસરપુરમાં ઉડેરાલાલનો જન્મ સંવત ૧૦૦૭ના ચૈત્ર સુદ બીજ ને વાર શુકરેનો થયો હતો.

(૩) શિકારપુર જિલ્લો.

સીમા—ઉત્તરે સિંધની ઉત્તર સરહદનો મુલક ને બાવલપુર સંસ્થાન, પૂર્વે બાવલપુર ને જેસલમીર સંસ્થાન, દક્ષિણે કરાચી તથા હૈદરાબાદ જિલ્લો ને ખેરપુર સંસ્થાન, પશ્ચિમે ખિરથર અને કચ પર્વત.

ક્ષેત્રફળ—(૯,૨૫૬) ચોરસ મૈલ ને વસ્તી ૯,૧૫,૪૯૭ માણસોની છે.

આ જિલ્લામાં ચાર ડેપુટી કલેક્ટરો રહે છે. (૧) સખરનો, (૨) રોહડીનો, (૩) લાડકાણાનો, (૪) મેહરનો. એમાં ૧૪ તાલુકા છે.

સખર, શિકારપુર ને નોશારોઅખરો, એ ત્રણે તાલુકા, સખરના ડેપુટી કલેક્ટરના તાબામાં છે.

રોહડી, ઘોટકી, મીરપુર માથેલો ને ક્યાવડો, એ ચારે તાલુકા, રોહડીના ડેપુટી કલેક્ટરના તાબામાં છે.

લાડકાણા, લખદરિયા, રતોદેરો ને કંખર, એ ચારે તાલુકા, લાડકાણાના ડેપુટી કલેક્ટરના તાબામાં છે.

નશીરાબાદ, મેહર ને કકડ, એ ત્રણે તાલુકા, મેહરના ડેપુટી કલેક્ટરના તાબામાં છે.

પર્વત—દાહારીઆરો, એ લાડકાણાની પશ્ચિમે ખાનખિલાતના ઈલાકામાં આશરે ૭૨૦૦ શીટ ઉંચો છે, ને તે સારી હવાને લીધે પ્રખ્યાત છે. તેથી એ પર્વત ઉપર ઉઠાણના દિવસોમાં કેટલાક

અમલદારો ત્યાં જઈ રહેછે. એ પર્વત ઉપરે કુતરાની એક (કબર) ઘોર છે.

રેલવે સ્ટેશન—સિતા, રાધણ, લાડકાણા, રૂકનુંકશન, શિકારપુર, સખર, રોહડી, પનોઅપીલ, ઘોટકો ને મીરપુરમાથેલો.

નિપજ—ઘડી, બાગરી, જુવાર, રૂ, ઉન, ભાંગ, તમાકુ ને શેરડી.

મુખ્ય શહેર તથા ગામ—શિકારપુર, સખર, નોશારોઅબરો, રોહડી, ઘોટકો, મીરપુરમાથેલો (મહારી), ઉખાવડો, લાડકાણા, લખદરિયા, રતોદેરો, કંબર, નસીરાબાદ, મેહર, કકડ, ગારીયાસીન, બાકતી, સીજવલ, સર્ષદપુર ને વારા વગેરે.

વિશેષ હકીકત—આ જિલ્લાની જમીન સપાટ છે. મુખ્ય શહેર શિકારપુર અને પેહોલાં ખોરાસાનની ભાગેળ કહેતા હતા. તેમાં ૪૨,૦૦૪ માણસોની વસ્તી છે. એમાં વેપાર સારો ચાલે છે. આખા સિંધપ્રાંતમાંથી ફક્ત શિકારપુરના રહેવાશીઓ ઘણા સુઘટ અને જુશમીનજ છે. સખર બંદર એમાં વેપાર બહુ સારો ચાલે છે, તેમાં ૨૬૦૩૨ માણસોની વસ્તી છે. સખર અને રોહડીની વચ્ચે ભખર, સાધળેલો તથા જિંદપીર નામે ત્રણ બેટા છે. સખરથી રોહડી તરફ જતાં આગગાડી માટે લોખંડનો ખુલતો પુલ ભખરના કિલ્લા ઉપરથી લઈ જવામાં આવ્યો છે. એના ઉપરે રેલગાડી તથા માણસો આવજવ કરે છે. તે બહુ બેટા લાયક છે. સખરમાં મીર મહાશમશાહનો બાંધેલ મિનારો છે.

(૪) ઉત્તર સરહદ.

સીમા—ઉત્તરે બલુચિસ્તાન ને પંજાબ, પૂર્વે સિંધુ નદી, દક્ષિણે શિકારપુર જિલ્લો, ને પશ્ચિમે તથા વાયવ્યકોણે કર્ પર્વત અને ખિલાત.

ક્ષેત્રફળ—૨,૫૪૯ ચોરસ મૈલ ને વસ્તી ૧,૭૪,૫૪૮ માણસોની છે.

એમાં ચાર તાલુકા છે, તેના નામ—જેકમાબાદ, શેહેદાદપુર, હુલ અને કસ્મોર.

રેલવે સ્ટેશન—જેકમાખાદ. ત્યાંથી રેલવે કોયટા, ચમન ને કંદહાર તરફ જાય છે.

નિપજ—ધઉં, બાજરી, જુવાર, ચણા, મટર, તલ, સરસી ને જાંબો.

વિશેષ હકીકત—આ જિલ્લાની જમીન ઘણું કરીને સપાટ છે, ને ઉત્તરની ત્રાંચ વેશન છે. એમાં વરસાદ બહુ થોડો વરસે છે, પરંતુ જ્યારે રેલ આવે છે ત્યારે બીજા ભાગોમાં ખેતી સારી થાય છે. મુખ્ય શહેર જેકમાખાદ અને પેહેલાં ખાનઘડ કહેતા હતા, તેમાં ૧૨૩૬૬ માણસોની વસ્તી છે.

(૫) થર-પારકર.

સીમા—ઉત્તરે ખેરપુર સંસ્થાન, પૂર્વે રજપુતાનના દેશી રાજ્યો, દક્ષિણે કચ્છનું રણ, ને પશ્ચિમે હૈદરાબાદ જિલ્લો છે.

ક્ષેત્રફળ—૧૨,૭૨૯ ચોરસ મૈલ, ને વસ્તી ૨,૯૮,૨૦૩ માણસોની છે.

એમાં સાત તાલુકા છે, તેના નામ—કમરકોટ, ખિપ્રા, સાંધડ, મિઠી, જાછરો, દીપલો ને નગરપારકર,

પર્વત—કાફર, એ નગર શહેરની આજુબાં છે.

સરોવર—સુમરા, એ કમરકોટની પશ્ચિમે છે.

” મખી, એ સાંધડની ઉત્તરે છે.

રેલવે સ્ટેશન—શાધીપાલી. અહીંયાંથી રેલવે કમરકોટ તરફ જશે.

નિપજ—ધઉં, જુવાર, ગગ, જવ, રૂ, કન, તમાકુ, ને ઘી, વગેરે.

મુખ્ય શહેર તથા ગામ—કમરકોટ, ખિપ્રા, સાંધડ, મિઠી, જાછરો, દીપલો, નગર, ચેન્નાર, ઈસલામકોટ, ગઢડો, વિરાવાવ, વંગાખજર પેથાપુર, રાવતસર, કાસખો, નખીસર, છોળ, જુડો ને સામારો વગેરે.

વિશેષ હકીકત—આ જિલ્લામાં રેતીના રણ બહુ લાંબા અને ઉજડ છે. તેના ત્રણ ભાગ ક્ષીય છે. પશ્ચિમે ‘પૂર્વ નળતું રેતીનું’ મેદાન છે, તેમાં કટકીક નેહેરો છે; મધ્યમાં થર નેપરો રણ, એ મોટો વિરલીલો પ્રદેશ

છે, તેમાં રેતીના ટેકરા છે; અને અગ્નિ કોણમાં નગરપારકર એ કચ્છના રણમાં બેઠા જોવા છે. એ મૂલકમાં વરસાદ થોડાજ પડેછે, તેથી કોઈ કોઈ ટેકાણે પાણી બહુ ઉંડા હોવાથી ધર અને પારકરમાં પાણીની બહુ તંગી રહેછે.

આ જીજ્ઞાના લોકો સિંધ કરતાં રીતબાતે મારવાડ, ગુજરાત, તથા કચ્છને વધારે મળતા છે તેથી તેઓ માંસ આહારી નથી, પણ ઘણા શરવીર છે. તેઓનો મુખ્ય ખોરાક ટાંગર, ધઉં, જીવાર, બાજરી ને જવ, વગેરે છે.

મુખ્ય શહેર ઉમરકોટ એમાં ૩૭૦૨ માણસોની વસ્તી છે. ત્યાં મોગલ વંશનો નામદાર અકબર બાદશાહ સન ૧૫૪૨માં જનમ્યા હતો. સારાજ અને ઢેલીઆરમાં મીઠાની ખાણોછે. ધરતા ઉંડા બહુ વખણાય છે, તેઓ શરીરે લાંબા અને હથા થાયછે, તેને ઢાઢી ઉંટ કહેછે. વળી એમાં ખીચણ અને ખણ નામે નાની જાતના સરપ થાયછે, તેઓ (જે વખતે માણસ સુતે છે) માણસોના શ્વાસમાં પોતાનો ઝેરી શ્વાસ મેળવેછે. તેથી માણસના શરીરમાં ઝેર પ્રસરે છે ને માણસ એકદમ મરણ પામેછે.

(૬) ખૈરપુર સંસ્થાન.

સીમા—જિતરે શિકારપુર જિલ્લો ને રાહોડી તાલુકો, પુર્વે જેસલમીર સંસ્થાન, દક્ષિણે થરપારકર ને હૈદરાબાદ જિલ્લાનો કંઈક ભાગ, પશ્ચિમે સિંધુ નદી તથા હૈદરાબાદ જિલ્લો.

ક્ષેત્રફળ—(૬,૧૦૯) ચોરસ મૈલ ને વસ્તી ૧,૩૧,૯૩૭ માણસોની છે.

નિષર્જ—ધઉં જવ, મધ, પડવાશ, નીર, કણક, જીવાર, મટર, ચણા, પાપડખાર, સરસી ને જાંબો, વગેરે.

મોટા શહેરો તથા ગામ—ખૈરપુર, લાલુકોટ, કોટદીઘ, ટંડા મસ્તીખાન, ગળટ ને રાણીપુર વગેરે.

વિશેષ હકીકત—આ સંસ્થાન સિંધની ઈશાન કોણે મીર અલીમુરાદ ના દીકરા મીર ફૈઝમાંમખતા તાબામાં છે. તેમાં રેતીનાં રણ અને ટેકરા તથા મેહરો ઉપર ઝાડી બહુ છે, તેથી મીર અલીમુરાદ શિકાર માટે રાત દહાડે

ત્યાં પડી રહેતો અને રાજ્ય કારભાર પર ધ્યાન બરાબર ન આપતો હોવાથી, તેના રાજ્યમાં અંધેર બહુ ચાલતું હતું. પરંતુ હમણાના રાજ્યાધિકારીએ અંગ્રેજ સરકાર પાસેથી રાજ્ય બચાવવા સુધારવા માટે એક માણસ (બજર) લીધો, તેથી ઉમેદ છે કે, હવે તે મૂલક સુધરશે. મુખ્ય શહેર ખેરપુર એમાં ૬૨૪૦ માણસોની વસ્તી છે, ને તે સખરથી ૨૫ મૈલ છેટે છે

નીચેનું શું અને ક્યાં છે? તે કહો અને નકશામાં બતાવો.

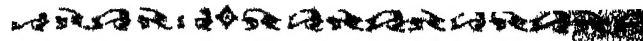
અ અમિ, અડળ, અલાદાદાણી, અલીબદર, આ આગાદ, આરખી-સમુદ્ર, ઈ ઈમામ, દિશાન, દિસલામકોટ, ઉ ઉત્તર, ઉત્તરસરહદ, ઉત્તડ, ઉગાવડો, ઉમરકોટ, ક કકડ, કચ્છનું રણ, કરાચી, કર, કલ્હરી, કરમેર, કારંજર, કાસંબો, કેડીબંદર, કોટદીછ, કોટ્ટી, કોટ્ટીઅલારખીઓ, કોરી, કંજોરો, કંબીઆરો, કંબર, રવ ખરિષ, ખાનખડ, ખિપ્રા, ખિરથર, ખિલાત, ખેસાનો, ખેરપુર, ખોરાસાન, ગ ગટ્ટો, ગહ્લીકિં, ગાઝ, ગારીયારીન, ગિસરી, ગીધુબંદર, ગુંગડો, ગુન્ન, ગંની, ગોટાણો, ગંજો, ગંબટ, ઘ ઘંજા, ઘાડ, ઘારો, ઘોટકો, ઘોડાચારી, જ ચંદાર, જ છતા, જાહરો, જાળ, જ બતી, જિંદપીર, જુંગશાહ, જુડો, જેકમાખાદ, જેસલમીર, જોડી, જાંમખીર, જીંઝરક, ટ ટંડાઅલાયાર, ટંડાબનમ, ટંડાંકોટ, ટંડાખાજો, ટંડામસ્તીખાન, ટંડામાંમધખાન, ઠ હારશાહ, દલ, ઢ ડેરામોહોખતખાન, ડુંગર, ઢ ઢેલીઆર, ન તત્તાર, તાલુકો, થ થર-પારકર, દ દક્ષિણ, દાદ, દાદુ, દાહારીઆરો, દિશાઓ, દીપસો, દેવળબંદર, ઘ ઘડગેત, ધારાલીજ, ન નકશો, નકશાની દિશાઓ, નગર, નગરહકુ, નગરપારકર, ના, નખીસર, જનવલખી, નશીર, નશીરાગાદ, નસરપુર, નીરણુકોટ, નુર, નોંદરો, નૈઝલ, નોશારોઅબરો, નોશારોફેરોજ, પ પટ, પખ, પશ્ચિમ પશ્ચિમનાઓ, પર્વત, પનોઅકીલ, પાક, પીંજરી, પૂર્વ, પૂર્વનાઓ, પેથાપુર, પિં કાંટા પુલછ, પૂલેલી, જ ખખર, બદીણા, બનો, બલૂ અસ્તાન, બાકની, બુલહડી, બેગારી,

ખેત્રો, ખંદર. ખે બખર, બગાડ, બગાટોડા, બરેઆ, બનુ. બારાન,
બાવંધીપુર, બાવંતપુર, બૂબક, બૂત્તાખાનનું થાણું. મ મખી, મગરપીર,
મગરી, મનોડા, મત્તીર, માઝોંદા, મારક, મારીપુર, મિડી, મિડોદરિયા,
મીડરાક, મીર, મીરપુરખાસ, મીરપુરમકોરો, મીરપુરમાથેત્રો (મહારી).
મીરપુરસાકરો, મુગલખીમ, મેહેર, મેહેરાણ, મેહેરાળ, મોરો, મોહન,
મંચ્છર. ર રજપુતાન, રાણ, રતોદેરો, રતીકોટ, રબિ, રાણીપુર, રાધાણ,
રાવનસર, રાસલમારી, રક, રકતુ. રેલવે, રોહડી. લ લક્ષી, લખદરિયા,
લયારી, લમખેત્રો, લાડકાણા, લાલકેદરો, લાલકોટ. વ વારા, વાયવ્ય,
વિરાવાવ, વેપાર, વંગાળગ્નર. શ શાધીપાલી, શાલ, શાલગંદર,
શિકારપુર, શિર, શેહેદાદપુર. સ સહેદપુર, સકરંડ, સખર, સતા,
સન, સરશરાજ, સાધખેત્રો, સામારા, સારાન, સિતા, સિંધ, સિંધી, સિંધુ,
સીજવલ, સુન્નવલ, સુમરા, સેવાન, સોનારી, સંદો, સાંધડ, સાંગરો,
હ હળમકો, હખ, હાલા, હાલેજી, ને દેદરાખાદ.

નીચેલ ખેલાં પુસ્તકો ભોડિયા ખભારમાં ઠા. સુંદર
દુકાનેથી રોકડી કિંમતે વેચાતાં મળશે.

વકાફારીની ખુબી	૦)૦૧	નાનની પડાણનો કીરસો..	
સીતાજીની ખારમાસી	૦)૦૧	લક્ષ્મી અને પાવંબીજીનું સંવા.	
ચેલઈઆ (કેલઈઆ)	૦)૦૧	નરસીહ મેહેતાની હુડી....	
ગપીનાસની ગપ.....	૦	નરસીહ મેહેતાનું મામેરું... ૦, ૧૧	
કુટીલ કમળા અથવા રહેતો		નરસીહ મેહેતાનાં	
આપથી અને જાવતા સગા		પ્રભાતીયાં મોટા... ૦ ૧૧	
ખાપથી	૦)-	નાના... ૦ ૧૧	
નાગ દમણ	૦ -	અરજીન ખીતા તથા વડો કકો ૦, ૧	
સત્યભામાનું રસાયું	૦)-	પાનની વાર્તા..... ૦	
જમનાજીના ચાલીસ પદ.....	૦)-	ભરથરી રાજની કથા..... ૦) ૧	
વાલાજીના મહીના.....	૦)-	ગોપીચંદ રાજનાં ખેલ .. ૦) ૧	
શુકનાચળી.....	૦)-	જ્ઞાનમાળા..... ૦) ૧	
શ્રીવજીની આરતી... ..	૦)-	સાજન ખાવની..... ૦) ૧	
નિત્યલીલા તથા વનખેલ.....	૦ ૧	શ્રી ચરિતની વાર્તા	૦ ૧
સર્નાશ્વર દેવતાની કથા.....	૦ ૧	અકબરબાદશાહ અને ખીરખલ	
જંગી અને સ ચળના ચમત્કારની		વજીરની વાર્તા ભાગ ૧ લો	૦
વાર્તા અથવા બાળ્યવાનના ભૂત		,, ,, ૨ જો	૦
કમાય	૦ ૧	,, ,, ૩ જો	૦
ભોળ ભગતના ચાળખા.....	૦ ૧	,, ,, ૪ થો	૦
લીલા સંગ્રહ	૦ ૧	સુદામા ચરિત	૦
સામળભટના છપા.....	૦ ૧	ઉપયોગી જ્ઞાન સંગ્રહ	૦
દીલચમન	૦ ૧	જ્ઞાન વધક વાર્તાઓ	૦
મણીરત્ન માળા	૦ ૧	રાજ ભોજ અને દુધિ	
મેનાં પોપટની વાર્તા	૦ ૧	દાળીદાસની વાર્તા આ	૦
શ્રી મનોરંજક ગરખાવળી...	૦ ૧	સૂતક નિબંધ (આશૈય	
કવિ દલપતરામ કૃત ગરખાવળી	૦ ૧	નિબંધ)	૦
હોરી સંગ્રહ	૦ ૧	લોકપ્રીય ગાયનરસ ભાગ ૧....	૦
નંદબલીસીની વાર્તા.....	૦ ૧	,, ,, ૨ જો... ૦	
નવરાત્રીમાં "આવાનાગરખા...	૦ ૧	,, ,, ૩ જો... ૦	
		,, ,, ૪ થો... ૦	

મહ	૦૧	લોકપ્રિય કથા સંગ્રહ	૦૧
રાત્ર	૦૧	સત્યવંતી આખ્યાન	૦૧
.....	૦૧	વિદુરનિતી ગુ. દીકા સાથે	૦૧
૧૨૧૭	૦૧	વૃહ્દ ચાલુક્ય રાજ્યનિતી	૦૧
૬૧ રામાયણ	૪	જનુરામ ૬૧ રાજ્યનિતી	૦૧
"	૨૧	સદેવંત સાવળી ગાની વાર્તા	
"	૧૧૧	(આડભવની)	૦૧
ભગવદ ગીતા		પદમાવતીની વાર્તા	૦૧
ગુજરાતી દીકા સહીત	૨	બરાસ કનુરીની વાર્તા	૦૧
"	૧૧૧	ગૃહબકાવલીની વાર્તા	૦૧
"	૧૧	ગજરામારની વાર્તા	૦૧
"	૧	"	૦૧
"	૦૧	સુંદરકામદારની વાર્તા	૦૧
ભગનીક કાવ્ય સંગ્રહ	૧૧	"	૦૧
જન વિવેક વાળી	૩	ભાગવતની કથાનો સાર	૧૧
ખંખીડા કાવ્ય	૧	"	૧
કેહેવત મૂળ	૧૧	વિવેક રતનાકર (ભગવતની)	૧
પંચાખ્યાન	૧	મેવાકળ તથા સુરપચીરી	૦૧
અબીમનીઆનો ચકાવો	૦૧	સનમાળ દરાક (ગુ. મહીમા)	૦૧
સુડા બહતેરી	૨૧	ઓધવળના સંદેસા	૦૧
બાળલીલા	૦૧	વિક્રમ ચરિત	૦૧
રાસલીલા ભાગ ૧ લો	૦૧	અષ્ટાક્ષર નિવરણ	૦૧
" " ૨ જો	૦૧	છ ભાઈનો રાસ	૦૧
મોળ તથા પદ પાકા પુઠાના	૦૧	અજના સતીનો રાસ	૦૧
સત્યનારાયણ મૂ. ગુ. દીકા સાથે	૦૧	જનમાધમી વૃત કથા	૦૧
" "	૦૧	રામ જનમવૃત કથા	૦૧
પાઠશાસ્ત્ર	૦૧	કેવળકૃત નેમ વિવાહ	૦૧
વૈદકસાર	૦૧	પંચ પ્રતિકભાણી સૂત્રાણી	
સુંદરકામદારની વાર્તા	૦૧	તથા રતવનો	૦૧
"	૦૧	રસિક રતવનાવળી	૦૧

 ઉપરની ચોપડીઓ શિવાય અમારી દુકાનેથી શાળાપયોગી

ગુજરાતી, અંગ્રેજી તથા મરાઠી-વાર્તાઓ, નાટકો, અને ધર્મ સંબંધી
ગુજરાતી, મરાઠી, સંસ્કૃત વગેરે તમામ ભાષાની ચોપડીઓ રોકડી
કિંમતે કિફાયત ભાવે મળશે; સામગ્રી લેનારને સારો ભાવ મળશે.

